

RUTESPIRINEUS
Rutes de muntanya, senderisme i excursions

Ascensions
alta
muntanya

Cims de
3.000m

Paisatges
pintorescos

Pica d'Estats (3.143m) des de la Vall Ferrera

Ascensió a la Pica d'Estats des de la Molinassa pel refugi de Vallferrera i el port de Sotllo

Alins, Vall Ferrera, Pallars Sobirà, Lleida, Catalunya

Dificultat Alta (F)

Temps total efectiu 10:15h

Distància total 20,4 km

Desnivell acumulat 1.338m

Altitud màxima 3.143m

Altitud mínima 1.805m

Punt de sortida / arribada La Molinassa

Població més propera Àreu

**Ruta patrocinada per l'Hotel Vall Ferrera,
descobreix el Pallars més autèntic!**

Carrer de Martí, 1 - 25575 ÀREU
info@hotelvallferrera.com - 973 624 343
www.hotelvallferrera.com

Pica d'Estats Mont-roig. Vall Ferrera-Vall de Cardós. 1:25.000. Editorial Alpina.

	itinerari		sentit de la ruta		inici / final
---	-----------	---	-------------------	---	---------------

Pica d'Estats (3.143m) des de la Vall Ferrera

PUNTS IMPORTANTS DE PAS (WAYPOINTS)

Punt de pas	Temps	Altura	Latitud	Longitud
1 Aparcament de la Molinassa	0:00h	1.805m	42.6238550°	1.3840340°
2 Refugi de Vallferrera	0:15h	1.905m	42.6249848°	1.3879891°
3 Estany de Sotllo	2:15h	2.350m	42.6489013°	1.3825162°
4 Estany d'Estats	3:00h	2.465m	42.6561377°	1.3882362°
5 Port de Sotllo	3:45h	2.874m	42.6687890°	1.3918516°
6 Coll de Riufred	4:45h	2.983m	42.6706289°	1.4021573°
7 Pica d'Estats	5:15h	3.143m	42.6670329°	1.3978613°
8 Pic de Verdaguer	5:30h	3.133m	42.6680613°	1.3969014°
9 Pic de Montcalm	6:10h	3.077m	42.6719315°	1.4062347°
1 Aparcament de la Molinassa	10:15h	1.805m	42.6238550°	1.3840340°

Sistema de coordenades geogràfiques. Datum Europeu 1950

EL MILLOR D'AQUESTA RUTA

- ✓ Assolir caminant el **cim més alt de Catalunya**.
- ✓ El **paisatge pintoresc, digne de l'Atlas**, creat pels intensos cromatismes de les **roques pissarroses**.
- ✓ La possibilitat de **remuntar el barranc de Sotllo** fins a la seva capçalera.
- ✓ Afegir al cim de la Pica, i en un sol dia, un parell de **tresmils secundaris d'honor**: el pic Verdaguer i el Montcalm.

INTRODUCCIÓ

Ascensió a la Pica d'Estats per la seva ruta més clàssica a la cara sud dels Pirineus. L'itinerari comença a l'aparcament de la Molinassa, passa pel proper refugi de Vallferrera, puja pel barranc de Sotllo, els estanys de Sotllo i d'Estats i el port de Sotllo, i passa al costat francès de la muntanya per guanyar el coll de Riufred, des d'on s'assoleix el sostre de Catalunya. Recomanem arribar a la Molinassa la nit abans i pernoctar al refugi de Vallferrera per sortir l'endemà a trenc d'alba i així aprofitar bé el dia. O bé, per aquells que prefereixin dormir en un lloc més confortable i amb tots els serveis, recomanem fer nit a l'Hotel Vallferrera d'Àreu, que és el nucli de població més proper al punt d'inici de la ruta.

Amb els seus 3.143m la Pica d'Estats és el cim més alt de Catalunya. També és la màxima elevació del massís del Montcalm i té com a veïns més propers el pic Verdaguer (3.133m) i la Punta Gabarró (3.114m), amb els quals dibuixa la característica forma de pica. El cim de la Pica d'Estats esdevé una magnífica talaia natural que ens ofereix vistes meravelloses de tot el Pirineu català, així com de l'Arieja, una de les zones més salvatges del Pirineu francès. Des d'aquest mirador veurem muntanyes imponents com el Montcalm (3.077m), el pic de Sotllo (3.073m) i la bonica piràmide del Monteixo (2.905m). Però pujar a la Pica és molt més que fer un cim: mentre caminem tindrem l'oportunitat de refrescar-nos en els salts d'aigua del barranc de Sotllo, podrem contemplar el reflex de les altes muntanyes a les aigües cristallines dels preciosos estanys de Sotllo i d'Estats i perfumar-nos amb el flaire dels pins de les Pales d'Arete; és una experiència única!

COM ARRIBAR-HI EN COTXE

Des del poble de **Sort**, capital de la comarca del **Pallars Sobirà**, hem de seguir la **carretera C-13** fins a la localitat de **Llavorsí**. A Llavorsí deixem enrere la C-13 i prenem la **carretera local L-510** en direcció a **Ainet de Besan i Alins**, i descartant la carretera que es desvia a l'esquerra i puja cap a Ribera de Cardós i Tavascan. Anem seguint la carretera L-510 fins al final, als pobles d'**Àreu** i la **Força d'Àreu**. Un cop aquí, l'asfalt s'acaba i la carretera dóna pas a una **pista de terra**. Anem seguint la pista durant **12 km**. Després d'una darrera rampa molt empinada (atenció si duen cotxes baixos!) arribem a l'**aparcament de la Molinassa**, on estacionem el vehicle. Es tracta d'una pista de muntanya que pot trobar-se en mal estat segons la temporada i per tant caldrà informar-se prèviament sobre les seves condicions, especialment si es porta un cotxe baix (telèfon de l'Ajuntament d'Alins: 973 624 405). Si no es pot pujar en cotxe, caldrà invertir unes 3:00h per pujar a peu des d'Àreu fins al refugi de Vallferrera.

SABIES QUE...

El parlar de la Vall Ferrera encara conserva trets de la llengua preromana? La situació aïllada d'aquesta vall d'alta muntanya ha provocat que encara avui puguem escoltar un munt de paraules, topònims i construccions sintàctiques molt peculiars. El llibre "Vall Ferrera. Lo parlar i molt més" de Víctor Febrer i Laura Bringué, ens convida a conèixer, de manera didàctica i molt divertida, el ric vocabulari de la vall.

MÉS INFORMACIÓ

DURACIÓ: Dia complet

TEMPS TOTAL EFECTIU (SENSE PARADES): 10:15h en total: 5:15h des del punt d'inici fins al cim de la Pica d'Estats i 5:00h de tornada pel mateix itinerari però assolint els pics Verdaguer i Montcalm. Sense assolir els pics Verdaguer i Montcalm, 9:40h en total.

DESNIVELL ACUMULAT: 1.338m

DIFICULTAT TÈCNICA: Alta (F). Ruta d'alta muntanya sense dificultats tècniques específiques remarcables. Ruta molt exigent físicament: el desnivell a superar és elevat i el recorregut és molt llarg. El recorregut per darrere de la paret N de la Pica d'Estats pot requerir de l'ús eventual de grampons fins i tot durant la temporada estival, especialment a principis d'estiu o, si ha nevat, també a principis de tardor. Cal parar atenció si fem el tram de flanqueig de les Pales d'Areste amb poca llum, és un terreny molt pedregós i abrupte, i cal ajudar-se amb les mans per superar alguns punts amb seguretat.

ÈPOCA: La ruta es pot realitzar durant tot l'any. A l'hivern, però, cal anar ben equipats (grampons i piolet). Poden caure allaus en tot el tram del barranc de Sotllo, especialment al Pla de la Socauba i als Plans de Sotllo. Per aquest motiu, és molt important informar-se, abans de fer la ruta, sobre la previsió meteorològica i les condicions del mantell nival.

MATERIAL: Grampons i piolet, segons l'època de l'any.

CARTOGRAFIA: Pica d'Estats Mont-roig, Vall Ferrera-Vall de Cardós. 1:25.000. Editorial Alpina.

OBSERVACIONS: Un cop assolit el cim de la Pica d'Estats, podem pujar al proper pic Verdaguer (3.133m) i a la Punta Gabarró (3.114m), però cal tenir en compte que la Punta Gabarró presenta passos aeris i

exposats. De baixada, si anem bé de temps, podem invertir 30 minuts addicionals per pujar al pic de Montcalm (3.077m) des del coll de Riufred. Recomanem fer nit al refugi de Vallferrera i sortir molt aviat de matinada perquè el recorregut és llarg i exigent. Si preferim fer nit a la població d'Àreu, hem de planificar 1h addicional de temps per recórrer els 12 km de pista que hi ha entre Àreu i la Molinassa. Si sortim abans que surti el sol amb el frontal posat, cal parar atenció als dos senyals indicadors que hi ha a les Pales d'Areste: nosaltres hem d'anar cap a l'esquerra, cap al barranc de Sotllo, descartant el primer camí que surt cap a la dreta i puja pel barranc i estany d'Areste i el segon camí que també surt cap a la dreta i puja cap al pic d'Areste. Els excursionistes més experimentats i sense vertigen, també tenen l'opció de pujar al cim de la Pica d'Estats des del port de Sotllo per la seva via més directa: la cresta oest; es tracta d'una grimpada fàcil per trams de cresta força aeris i descompostos, el terreny és exposat i amb certa dificultat, però les fites que hi trobarem ens ajudaran a superar els passos clau.

NO ET PERDIS..

Trobar als voltants del cim l'estació meteorològica de Meteo Valls d'Àneu, projecte impulsat per Cristòfor Cuadras. Gràcies a aquesta iniciativa, el Pallars Sobirà disposa d'una xarxa d'estacions meteorològiques automàtiques que ofereixen dades de l'estat del temps actualitzades cada 60 segons de la Pica i d'altres indrets i muntanyes de la zona. (Meteo Valls d'Àneu: www.meteovalls-daneu.com)

RECORREGUT

Comencem l'excursió a l' **1** **aparcament de la Molinassa (0:00h - 1.805m)**. Des de l'altra costat de la vall ens arriba la remor de l'aigua que baixa pel barranc de Sotllo, i que en aquest punt forma un salt d'aigua espectacular. Dirigim les nostres passes cap a un cobert amb un sostre de pissarra i un mur de pedra de mig metre d'alçada. Penjat a la paret hi ha un panell interpretatiu amb el mapa de la zona. Just darrere del cobert surt un corriol marcat amb els **senyals blancs i vermells** de l'itinerari Transfronterer (TRF), que seguirem durant gran part del nostre recorregut. Avancem per aquest corriol que puja per un llom fins arribar a una pista, que seguim durant uns 300m fins a un desviament que baixa al riu. La pista continua fins al pla de Boet. Nosaltres baixem cap al riu Noguera de Vallferrera (esquerra) i el travessem pel **pont de Boet**. Un cop estem a l'altra banda del riu, deixem enrere un corriol a la dreta i seguim un camí recte endavant. Al cap de 5 minuts arribem al **2** **refugi de Vallferrera (0:15h - 1.905m)**. Davant mateix del refugi hi ha una font on podem omplir les cantimplores.

Des del refugi agafem un camí que surt a mà dreta, tot seguint les marques blanques i vermelles de l'itinerari Transfronterer. Remuntem el barranc d'Areste pel seu cantó oest. El corriol guanya altura tot fent llaçades i, en un gir a l'esquerra, ens trobem amb el **senyal metàl·lic de color taronja** que ens indica el **camí de la Pica d'Estats** (cap a l'esquerra). Deixem enrere a la dreta el camí que puja cap a l'estany d'Areste. El relleu se suavitza una mica i aviat arribem a una **segona bifurcació**, també senyalitzada. Flanquegem les **Pales d'Areste** mantenint la mateixa cota fins arribar a l'altre vessant de la muntanya. Iniciem aquí un descens força abrupte que ens porta fins al fons de la vall de Sotllo. Seguim sempre les marques del TRF. Avancem per un terreny irregular, ajudant-nos en més d'una ocasió amb les mans per tal de superar algun ressalt. Poc abans d'arribar al fons de la vall, deixem a l'esquerra el trencall de la cabana de Bassello i els estanys de Baborte. Nosaltres seguim recte, passem per sota d'un llom i remuntem un tram de barranc que ens deixa a la riba esquerra (en sentit orogràfic) del **Pla de la Socauba**. En aquest punt travessem el

riu per un **pont de fusta** i anem pujant per l'altra riba. Continuem guanyant altura i després d'un segon tram de barranc arribem als **Plans de Sotllo**, preciosa torbera amb aiguamolls, testimoni de l'antiga presència d'un estany d'origen glacial en aquest mateix indret.

Seguim per la riba occidental (O) del riu i arribem a la base d'un gran balcó rocallós per on el riu cau formant espectaculars salts d'aigua. Encarem, així, la primera pujada veritablement forta de la jornada. Ascendim per un barranc secundari i arribem a una terrassa herbada. Avancem cap a la dreta d'aquest prat, vorejant un promontori pel seu costat dret i apropant-nos novament al barranc. Aviat se'ns obre la perspectiva d'un paisatge bellíssim: **3** l'**estany de Sotllo (2:15h - 2.350m)** en primer terme i la majestuosa Pica d'Estats al fons, amb els seus esquists metamòrfics oxidats que creen bells contrastos cromàtics. El camí esquiva les grans roques que cauen en picat per l'esquerra de l'estany. A continuació baixem fins gairebé a tocar de l'estany, progressant sempre per la seva riba dreta orogràfica (O). Abans d'arribar al final de l'estany, deixem enrere un camí que surt cap a l'esquerra i que ens portaria fins al coll de Baborte. Nosaltres seguim les marques del sender TRF. Travessem un torrent que recull les aigües de la Coma de Sotllo i arribem a la **cabana de Sotllo**, un refugi de pedra amb sostre i porta que pot ser molt útil en cas de mal temps.

Continuem l'itinerari remuntant el barranc per la seva riba dreta orogràfica, seguint sempre les marques del TRF. Arribem a un punt on travessem el torrent buscant el pas més fàcil i enfilem per unes llastres de roca de granit bastant polida que ens enlairen fins al meravellós **4** **estany d'Estats (3:00h - 2.465m)**. Des d'aquí el paisatge és corprenedor. Estem enmig d'un amfiteatre immens, amb cims que gairebé arriben als 3.000m -el pic de l'Estany Fondo (2.815m), al SE, o el pic de Canalbona (2.966m), a l'E- i molts d'altres que superen aquesta cota -a davant nostre, al N, l'estètic pic de Sotllo (3.073m) i, separada pel port de Sotllo, s'alça majestuosa la Pica d'Estats (3.143m), acompanyada del pic Verdaguer (3.133m) i la Punta Gabarró (3.114m)-. Descartem unes fites que se'n van cap a l'est en direcció al port de Riufred i nosaltres voregem l'estany d'Estats per la seva riba dreta orogràfica (costat O) fins que arribem a una gran roca. Per tal d'evitar-la, remuntem un fort pendent que hi ha a la nostra esquerra i sortim a un replà. A la nostra dreta tenim el cim d'un turó que cau en picat pel seu costat meridional i que és fàcil d'identificar perquè hi té instal·lat un parallamps al capdamunt. Aquest parallamps protegeix els eventuais campaments que a vegades es fan en aquesta zona.

Continuem avançant, sempre en direcció N, fins arribar a la base d'una gran pala, la **Coma d'Estats**, l'únic punt accessible que hi ha enmig de les grans parets rocoses. Comencem a pujar per la tartera de la Coma d'Estats tot fent marrades. Si bé la roca és descomposta, el pas dels excursionistes ha afermat el camí, i és prou fàcil de seguir. Al principi el pendent puja suaument, després, cap a la meitat, la pujada es fa més feixuga, finalment, els darrers metres tornen a ser més còmodes. Un cop superada

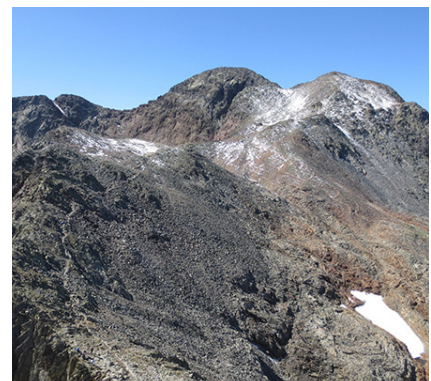

la pala, arribem al **5 port de Sotllo (3:45h - 2.874m)**. Els aficionats a la geologia gaudiran amb la contemplació de les llicorelles (pissarres que aquí han adoptat un color vermellós per l'oxidació del ferro que contenen i que li confereix a l'indret l'aparença cromàtica de la serralada marroquina de l'Atlas). Les vistes des d'aquest punt són àmplies i podem fer-nos una idea de l'itinerari que hem seguit. El port de Sotllo, com tants d'altres colls pirinencs transfronterers, ha estat un pas utilitzat per pastors, contrabandistes, desertors, perseguits per la justícia i fugitius durant les guerres.

No agafem el camí que s'enlaira directament cap a la Pica seguint el fil d'una cresta vertiginosa (E), nosaltres continuem cap al costat francès de la muntanya davallant uns metres per un terreny d'esquistos metamòrfics molt descompost. Anem seguint les marques del TRF. De sobte, el corriol abandona el barranc que baixa cap a la Cometa d'Estats i s'enfila per un ressalt rocallós que apareix a la nostra dreta. El superem fàcilment ajudant-nos amb les mans si és necessari (no hi ha sensació de buit). Un cop a dalt del mur, veiem dos corriols: un baixa molt a prop de la paret vertical del pic Verdagner (normalment hi ha una congesta de neu que pot estar glaçada i que pot aguantar fins a finals d'agost); l'altre corriol baixa cap al llit d'un barranc secundari. Optem per aquesta segona opció i aviat arribem al fons del barranc. Un cop arribem al fons del barranc, comencem a remuntar-lo en clara direcció E, avançant per entre lloses de pissarra. Continuem progressant i deixem a la nostra esquerra el **coll de la Cometa (2.905m)**, punt de pas dels excursionistes que pugen a la Pica d'Estats des del vessant francès. També deixem enrere, a la dreta, les traces d'un corriol marcat amb fites que s'enfila directament cap al cim. Nosaltres seguim pujant pel barranc, ara en fort pendent i tot fent llaçades, fins al **6 coll de Riufred (4:45h - 2.983m)** -no confondre amb el proper port de Riufred-.

Des del coll, deixem a la nostra esquerra el sender que puja al pic del Montcalm i nosaltres seguim les fites que surten cap a la dreta, en direcció SO, cap al cim arrodonit de la Pica d'Estats. Superem un parell de ressalts de roca d'uns 2m ajudant-nos amb les mans i grim pant sense gaire dificultats. Anem seguint el camí carener, amb el precipici a la nostra esquerra. Una canaleta ampla ens apropa al collet que separa la Pica d'Estats del pic Verdagner. Des d'aquest collet tan sols ens resta remuntar la darrera pujada (SE), buscant sempre els millors passos per entre les roques. Assolim així el cim de la **7 Pica d'Estats (5:15h - 3.143m)**. Si el dia és nítid, no fa fred i anem bé de temps, recomanem passar una bona estona en aquest meravellós mirador natural, intentant identificar els centenars de cims, massissos i valls que s'albiren en totes direccions. De ben segur que la imatge dels dos estanys brillants que tenim just a sota nostre (Estats i Sotllo) quedarà gravada a la nostra retina. I, si ens hi fixem, a la cara S del cim, veurem una petita estació meteorològica. Emet dades cada 60 segons a *Meteo Valls d'Àneu* i permet saber quines són les condicions meteorològiques al cim en temps real.

Després de gaudir de les magnífiques panoràmiques i del goig d'haver assolit el cim, iniciem el nostre descens. Tant bon punt arribem al primer **collet**, tenim la possibilitat de pujar fins al **8 pic Verdagner (5:30h - 3.133m)**, al NO de la Pica. Novament al collet, desfem el camí per la canaleta i la carena fins al

coll de Riufred. Des d'aquest punt, podem pujar sense cap dificultat fins al **9 pic del Montcalm (6:10h - 3.077m)**, tot ell ubicat al vessant francès del massís. El Montcalm, encara que és més baix que la Pica i els seus acompanyants, dona nom al massís. La panoràmica des d'aquest cim ens ofereix perspectives diferents, especialment cap al N. Retornem al **coll de Riufred** i fem el descens seguint el mateix itinerari que hem fet de pujada. Hem de parar molta atenció quan abandonem el camí del barranc; és fàcil despistar-se enmig de tantes fites.

El camí és el mateix que hem seguit a l'anada però la perspectiva i la llum (ja han passat unes hores) poden desorientar-nos fàcilment. El nostre rumb ha de ser S-SO i el pas clau és el **muret amb la petita xemeneia**, que ara hem de baixar. Un cop superat aquest pas, remuntem el barranc fins al **port de Sotllo**. Des d'aquí descendim per la Coma d'Estats en clara direcció S. Cal parar atenció: estarem cansats i el descens és molt llarg. Tornem a passar per l'estany d'Estats, la cabana de Sotllo, l'estany de Sotllo, els Plans de Sotllo i el Pla de la Socauba. Fem el flanqueig per les Pales d'Arete i baixem fins al refugi de Vallferrera. Fem un últim esforç i, després de creuar el pont de Boet sobre la Noguera de Vallferrera, arribem a **1 l'aparcament de la Molinassa (10:15h - 1.805m)**, punt i final del nostre recorregut.

UNA VALL AMB BOSCOS DE FERRO

Quan estudiem un mapa, sovint ens trobem curiosos topònims que designen trets distintius del relleu (un riu, una cinglera, un avenc, un congost, un cim,...). Normalment fan referència a la seva morfologia, a algun detall de la seva forma que els fa únics i irrepetibles. A vegades, però, els topònims també fan referència als usos tradicionals que la gent de la contrada ha fet de determinats espais que apareixen marcats als mapes. El topònim "Vallferrera" ens dona moltes pistes sobre el tipus d'indret que és, sobre la seva morfologia i també sobre els seus usos. Forma i ús, doncs, coincideixen. Forma, perquè tota la vall adquireix el color vermellós del ferro, des de les roques oxidades de la seva capçalera al circ de Baiau (la Pica d'Estats és la capçalera de la vall de Sotllo, que tributa a la Vall Ferrera, quan aquesta ja fa quilòmetres que ha començat) fins als boscos que abracen la desembocadura de la vall al nucli de la Bana, quan les seves aigües s'ajunten amb el riu de Cardós i formen la Ribera de Cardós; i ús, perquè des de l'època romana, els jaciments de ferro de tota la Vall Ferrera (especialment a l'immens Bosc de Virós) han estat explotats, fins al punt que, ja en època moderna, s'hi van construir tres fargues que forjaven ferro de la millor qualitat i que era distribuït per tot Catalunya. Aquestes fargues van estar en actiu fins a les darreries del segle XIX, i produïen eines, ferradures pel bestiar, reixes i panys de gran qualitat i durabilitat. Fins i tot, segons consta als documents històrics, bona part d'aquest ferro era transportat des d'aquestes muntanyes llunyanes -i molt més llunyanes eren fa 200 anys!- fins al port de Tarragona, on era carregat als vaixells de mercaderies per a la seva exportació a països estrangers.

QUÈ MÉS PODEM VISITAR?

El Molí Fariner i la Serradora d'Àreu

El Molí Fariner i la Serradora estan ubicats en dos edificis a la part alta del poble d'Àreu. La serradora, construïda al segle XIX, és una màquina que aprofita la força de l'aigua per serrar els troncs de la mateixa manera que el molí ho fa per moldre el gra. El conjunt forma part de la Xarxa de Turisme Industrial de Catalunya i disposa d'un espai habilitat com a museu que es pot visitar d'abril a novembre.

Coordenades GPS: 42.5933544° 1.3262747°

La Milla Vertical d'Àreu

La Milla Vertical, que en les seves primeres edicions es va anomenar "Cuita el Sol", és una cursa realment singular que es realitza cada any al mes de juny al poble d'Àreu des de 2004. La cursa es basa en córrer contra el Sol. La sortida es produeix a la Plaça Major d'Àreu just quan el Sol es pon i consisteix en córrer cap al cim del Monteixo per poder-hi arribar abans que l'ombra el cobreixi. Es tracta d'un esdeveniment molt recomanable que va més enllà de la pròpia cursa, en paral·lel s'organitzen diverses activitats culturals i festives.

Coordenades GPS: 42.5933544° 1.3262747°

Totes les rutes han estat realitzades sobre el terreny per RUTES PIRINEUS. Les rutes poden variar molt en funció de l'època de l'any, de la neu i de les condicions meteorològiques. La senyalització (marques, panells, balises) que podem trobar al llarg de la ruta també pot variar amb el temps. RUTES PIRINEUS no es responsabilitza de qualsevol mal ús de les seves guies i recomana que cadascú sigui responsable i prudent a la muntanya. Així mateix, us convidem a documentar-vos amb llibres i guies especialitzades per complementar la informació aquí descrita. Tots els temps són efectius i prenen un caràcter orientatiu, no s'han tingut en compte les parades per petites que siguin. Per qualsevol suggeriment, RUTES PIRINEUS us convida a enviar un correu a info@rutespirineus.cat.